

РЕШЕНИЕ

№ 6233

гр. София, 01.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 19.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1543** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от „К.“ – Е. – [населено място], представлявано от управителя Г. Г. срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221019002874-091-001/02.06.2020г., издаден от М. С. Х. – орган, възложил ревизията и М. Й. В. – ръководител на ревизията, потвърден и изменен с Решение № 1959/22.12.2020г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който на дружеството са установени задължения за довносяне по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данък общо в размер на 95 379,16 лв., лихви върху тях в размер на 30 912,20 лв. и за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ общо в размер на 27 173,54 лв. и лихви в размер на 6 928,32 лв. Излага съображения за незаконосъобразност на РА, като постановен при съществени процесуални нарушения и при неспазване на материалния закон. Счита, че особеният ред за облагане по чл. 122 – 124 от ДОПК в случая е неприложим и е незаконосъобразен, поради липса на законовите предпоставки за това. Твърди, че констатациите в РД и РА не подкрепят извода на органите по приходите за наличие на обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 5 от ДОПК. Сочи, че е недопустимо прилагането на чл. 122 от ДОПК при предполагаемо наличие на основание. Отделно жалбоподателят намира за необосновани мотивите, с които органите по приходите са отказали право на данъчен кредит по доставките от [фирма], както и по всички останали фактури, издадени през 2016 г. и 2017 г., по които е упражнено правото на приспадане на ДДС. Моли да бъде

отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществото на спора, жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221019002874-020-001/07.05.2019г., връчена електронно на 20.05.2019 г., изменена със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221019002874-020-002/19.08.2019г. и №Р-22221019002874-020-003/19.09.2019 г., издадени от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-818/10.05.2019г. на и.д. директор на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма], за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност /ДДС/; за корпоративен данък; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения; вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/ - за осигурители; вноски за здравно осигуряване /ЗО/ - за осигурители и вноски за универсален пенсионен фонд /УПФ/ за отделните данъчни периоди от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221019002874-092-001/13.12.2019 г., връчен на същия ден по реда на чл. 29, ал. 4, във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК. От лицето е подадена молба с вх. №Р-22221019002874-М.-003-И/20.12.2019 г. за продължаване на срока за подаване на възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК. Срокът е продължен до 27.01.2020г., за което на жалбоподателя е изпратено Уведомление №Р-22221019002874-РУС-001/23.12.2019г. До изтичане на новоопределения от органите по приходите срок, писмено възражение от ревизираното лице не е подадено.

Ревизията приключва с РА №Р-22221019002874-091-001/02.06.2020 г., издаден от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и М. Й. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 15.06.2020 г.

С оспорения РА на лицето са установени допълнителни задължения за ДДС в общ размер на 95 379,16 лв., ведно със съответните лихви в размер на 30 912,20 лв., касаещи отделните данъчни периоди от м. 01.2016г. до м. 12.2018г. и са извършени корекции /увеличения/ на декларираните финансовите резултати по ЗКПО, вследствие на което е определен допълнителен корпоративен данък за внасяне в размер на 27 173,54 лв. и лихви за забава в размер на 6 928,32 лв. за данъчните периоди 2016г., 2016г. и 2017г.

Процесната ревизия е първа за установяване на задължения за спорните периоди. От фактическа страна е установено, че през периода, попадащ в обхвата на ревизията, основната дейност на [фирма] е извършване на козметични услуги, в т. ч. фотоепилация, фотоподмладяване и терапия за лице. Съгласно представените от лицето писмени обяснения през 2016г. дружеството е ползвало под наем, следните

търговски обекти: салон за фотоепилация, находящ се в [населено място], [улица] - МОЛ С., с наемодател [фирма], ЕИК[ЕИК]; салон за фотоепилация, находящ се в [населено място], [улица] - Р. Мол, с наемодател [фирма], ЕИК[ЕИК] и козметичен салон, находящ се в [населено място], ул. „Д-р Г. В.“ №4, ет. 1, с наемодател [фирма], ЕИК[ЕИК]. През 2017 г. и 2018 г. дейността в козметичния салон в [населено място] е преустановена. Констатирано е наличието на кадрова и материално-техническа обезпеченост.

С цел изясняване на фактическата обстановка, в хода на ревизията са извършени редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, до [фирма] е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22221019002874-040-001/29.05.2019г., с което са изисквани първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри, договори с контрагенти, доказателства за извършени и получени доставки и други документи съставени във връзка с осъществяваната от лицето търговска дейност за периодите от 2016 г. до 2017 г. В отговор на връченото искане от ревизираното дружество са ангажирани доказателства с вх. №К. 3450/17.06.2019г. по регистъра на ТД на НАП С.. Представени са договори за банкови кредити, сключен договор с испанския доставчик NO MAS V. S.L с VIN ESB85228989, справки от 1 до 5, счетоводни регистри, оборотна ведомост и главна книга за 2018 г. Липсват счетоводни регистри, оборотни ведомости и главни книги за 2016 г. и 2017 г.

Предвид горното, органите по приходите са приели, че в случая са налице обстоятелствата, обуславящи прилагането на чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 5 от ДОПК, а именно – налице са данни за укрити приходи или доходи, липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството /ЗСч/ или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване. В тази връзка, на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено Уведомление с изх. №Р-22221019002874-113-001/14.08.2019 г., връчено по електронен път на 15.08.2019 г., с което лицето е информирано, че основите за облагане с ДДС, корпоративен данък, данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения, вноски за ДОО - за осигурители, вноски за ЗО - за осигурители и вноски за УПФ за данъчните периоди от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г. ще бъдат определени по реда на чл. 122 и следващите от ДОПК. Заедно с горесцитираното уведомление на лицето е връчено и ИПДПОЗЛ с вх. №Р-22221019002874-040-002/14.08.2019 г., с което е уведомено, че следва да представи декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за имуществото, вида и размера на направените разходи, източници на доходи и участия в управителни и надзорни органи на юридически лица за ревизираните периоди. Същата е представена по електронен път на 27.08.2019 г.

До [фирма] са изготвени още две ИПДПОЗЛ с изх. №Р-22221019002874-040-003/15.08.2019 г. и №Р-22221019002874-040-004/21.08.2019г., като с първото отново са изисквани всички търговски и счетоводни документи съставени в резултат от стопанската дейност на лицето през 2016 г. и 2017 г., а с второто на задълженото лице е указано да представи информация за начина на организиране и извършване на дейността на дружеството, в т. ч. водени дневници,

графици, талони и ваучери за записаните клиенти за периодите: 2016г., 2017г. и 2018г.; видове извършени козметични процедури и услуги; количествата изразходвани козметични продукти; начинът, по който е организирано записването на клиентите; отчитане на оборотите пред управителката и др.

В отговор на връченото искане от 15.08.2019 г., с вх. № К. 5128/09.09.2019 г. са представени: копия на договори за наем и фактури за доставка, издадени от наемодателите, справка за извършени вътреобщностни придобивания /В./ и справка за начислените и внесени вноски по фондове ДОО, ДЗПО-УПФ, ЗО и данък общ доход /Д./. Относно изисканата информация с ИПДПОЗЛ от 21.08.2019г. от ревизираното лице са представени писмени обяснения за начина, по който е организирана търговската дейност на дружество, описание на предлаганите услуги и ценоразпис на различните видове козметични процедури по години за периодите от 2016 г. до 2018 г. След съвкупния анализ на събраните в хода на ревизията доказателства, органите по приходите констатират, че са налице основания за извършване на корекции на декларираните от лицето резултати по ЗКПО и ЗДДС, както следва: за данък върху добавената стойност общо в размер на 95 379,16 лв., лихви върху тях в размер на 30 912,20 лв. и за корпоративен данък общо в размер на 27 173,54 лв. и лихви в размер на 6 928,32 лв.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 1959/22.12.2020г., с което е потвърден в частта му на установените задължения по ЗКПО за 2017 г. и по ЗДДС за данъчни периоди: от м. 01.2016 г. до м. 08.2016 г. и от м. 10.2016 г. до м. 12.2018 г., ведно със съответните лихви; и изменен в оспорената част като установения с РА резултат по ЗДДС за м. 09.2016 г. от 21 777,33 лв. е определен на 1 051,37 лв. за внасяне, ведно със съответните лихви за забава. Решаващият орган е отменил като незаконосъобразен РА в частта му на установените задължения по ЗКПО за 2016 г. и 2018 г., ведно с установените лихви за забава.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-992/10.02.2021г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна е допусната и приета, без оспорване от страните, съдебно-счетоводна експертиза. От заключението се установява, че воденото счетоводство през 2018г. дава възможност за установяване на данъчните задължения на [фирма], подробно описано в Констативно-съобразителната част. Същото не може да се установи за 2016г. и 2017г., тъй като на експертът не са предоставени документи и информация. За 2018г. не са нарушени основни принципи на счетоводството, подробно описано в Констативно-съобразителната част. Същото не може да се установи за 2016г. и 2017г., тъй като на експертът не са предоставени документи и информация. От предоставената информация от дружеството за периода 01.01.2018г. до 31.12.2018г., утвърден сметкоплан, счетоводна политика, оборотна ведомост, главна книга и аналитични регистри, експертът е установил, че при документирането на стопанските операции в счетоводните регистри е спазен принципа за текущо начисление, като същото се осъществява по аналитични нива от индивидуалния сметкоплан. Същото

дава възможност за аналитично проследяване на стопанските операции. Дружеството е спазило изискванията на чл.123 от ЗДДС относно счетоводната отчетност. Заведени са задължителните регистри по ЗДДС, дневник за покупките и дневник за продажбите, съгласно изискванията на чл.124 от ЗДДС и чл.113 от ППЗДДС. Дружеството текущо е начислявало и декларирало осигурителните вноски съгласно изискванията на КСО и прилежащата му нормативна уредба. Същото не може да се установи за 2016г. и 2017г., тъй като на експертът не са предоставени документи и информация. Вещото лице счита, че за 2018г. са спазени общите положения на СС № 1 за ясно, вярно и честно представяне на имущественото състояние на [фирма], подробно описано в Констативно-съобразителната част. Същото не може да се установи за 2016г. и 2017г., тъй като на експертът не са предоставени документи и информация.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуващия на правния спор:

РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Съдът намира, че обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон.

Предмет на съдебното оспорване е РА в потвърдената му част на установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2017 г. и по ЗДДС за данъчни периоди: от м. 01.2016 г. до м. 12.2018 г., ведно със съответните лихви.

В частта на облагането по ЗКПО:

Извършени са преобразувания на счетоводния финансов резултат на ревизираното лице за 2017 г.:

Установено е, че за 2017г. лицето е подало Годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО с вх. №2210И0495635/28.03.2018 г. Декларирана е годишна данъчна основа за облагане с корпоративен данък в размер на 37 250,05 лв. В част VI на ГДД – Определяне на данъчния финансов резултат и дължимия корпоративен данък, са декларирани общо приходи в размер на 403 492,27 лв., общо разходи в размер на 366 242,22 лв. За периода не са извършвани увеличения и намаления на счетоводния финансов резултат, в резултат на което е формирана данъчна печалба в размер на 37 250,05 лв. Определен е дължим корпоративен данък в размер на 3 725,01 лв. – внесен на 30.04.2018 г.

Вследствие извършените от ревизиращия екип преобразувания на счетоводния финансов резултат, декларираната от жалбоподателя данъчна печалба в размер на 37 250,05 лв. е увеличена на 215 472,78 лв. Определен е допълнителен корпоративен данък за внасяне в размер на 17 822,26 лв., ведно с лихва за забава в размер на 3 931,11 лв.

Изводите на органите по приходите са правилни. За процесния период ревизиращият екип е коригирал единствено размера на декларираните от дружеството разходи. Поради липсата на ангажирани от лицето първични и вторични счетоводни документи, касаещи отчетната 2017г., при определяне на данъчната основа за

облагане с корпоративен данък, ревизиращите органи са извършили проверки и анализ на данните, съдържащи се в информационните система на ТД на НАП, в т.ч. дневници за покупки, С., както и в Търговски регистър за ревизираната година, касаещи дружество. В резултат на проверките са установени данни, относно декларирани обстоятелства от ревизираното лице, касаещи извършени разходи от дружеството, участващи при формиране на счетоводния финансов резултат. Такива са: получените от лицето доставки на стоки и услуги, данни от подадената ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017г. и публикувания ОПР в Търговския регистър за същия период, анализ на представените счетоводни справки за начислени и внесени осигуровки на назначените лица по трудови правоотношения.

След анализ на информацията от гореописаните източници, органите по приходите са констатирани, че са налице достоверни данни за извършени разходи в общ размер на 188 019,49 лв. и въз основа на тях на основание чл. 122, ал. 4 от ДОПК е определена данъчна основа за облагане с корпоративен данък в размер на 215 472,78 лв., формирана като разлика между декларираните от лицето приходи в размер на 403 492,27 лв. и установените при ревизията разходи в размер на 188 019,49 лв.

Разпоредбата на чл. 122, ал. 1 от ДОПК предоставя правна възможност на орган по приходите да приложи установения от съответния закон /в случая ЗКПО и ЗДДС/ размер на данъка, към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице едно от осемте, изчерпателно изброени в същата алинея, обстоятелства. Следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 122 от ДОПК не представлява самостоятелна материално правна уредба за възникване на данъчни задължения, а по своята същност е набор от особени доказателствени правила, които позволяват прилагането на материално правните норми на съответния данъчен закон при съществува или пълна липса на необходимите доказателства за настъпването на фактическите състави, посочени в материалния закон и водещи до възникване на данъчни задължения.

За да се приложи чл. 122 от ДОПК при установяването на дължимия данък следва да е налице особен случай, който да пречатства извършването на ревизия по общия ред. Тези особени случаи са уредени изчерпателно от чл. 122 от ДОПК и се установяват обективно от органа по приходите в условията на пълно доказване, за да премине ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК. Установяването на основанията следва да е доказано с допустимите от ДОПК доказателства, като доказателствената тежест е за органите по приходите и не е допустимо прилагането на разпоредбата при само предполагаемо наличие на основание.

Видно от гореизложеното, преминаването към облагане по особения ред е допустимо единствено и само тогава, когато в условията на пълно и главно доказване се докаже проявлението на поне едно от условията, изчерпателно изброени в чл. 122, ал. 1 от ДОПК, като тежестта на доказване е на органа по приходите. Ако не е налице някое от

основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, то цялото производство ще бъде опорочено, тъй като не е допустимо издаването на ревизионен акт при прилагане на особения ред, ако не е налице основание за това. Основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК са от категорията на абсолютните положителни процесуални предпоставки за протичането на производството по реда на чл. 122 от ДОПК.

В частта на установените задължения по ЗКПО за 2017 г. съдът намира, че предвид установената в хода на ревизията фактическа обстановка /липса на ангажирани от жалбоподателя първични и вторични счетоводни документи за отчетния период/, органите по приходите правилно и законосъобразно са формирали данъчната основа за облагане с корпоративен данък по особения ред. В случая предмет на оспорване се явява единствено общия размер на декларираните от лицето разходи в ГДД по чл. 92 от ЗКПО.

Съгласно чл. 4, ал. 3 от ЗСч., предприятията осъществяват счетоводството на основата на документалната обосновааност на стопанските операции и факти, като спазват изискванията за съставянето на документите съгласно действащото законодателство. За данъчни цели понятието „документална обосновааност“ е дефинирано с разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, който от своя страна препраща към ЗСч. Съгласно разпоредбата, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обосноваан чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч., отразяващ вярно стопанската операция. Именно поради това органите по приходите, подхождайки съобразно основните принципи на законност, обективност и служебно начало, са анализирали всички източници на информация, като са признали за данъчни цели всички разходи на дружество, за които са налице данни, че са реално извършени. Определените за 2017 г. разходи в общ размер 188 019,49 лв. са формирани от платени франчайз такси и козметични продукти по инвойс фактури, издадени от NO MAS V. S.L, наем на търговски обекти през 2017 г., работни заплати и осигуровки, лихви по банкови кредити и амортизация на ДМА. Т.е. всички извършени разходи, свързани с икономическата дейност на дружеството, за които са налице данни. За разликата до размера на декларираните от лицето разходи в ГДД по чл. 92 от ЗКПО не са налице доказателства за реалното им извършване, поради което същите не са признати за данъчни цели и основателно не са включени при формиране на данъчната основа за облагане с корпоративен данък. Ето защо, извършената корекция по ЗКПО през 2017 г. се явява основателна и законосъобразна и РА в тази част следва да се потвърди.

В частта на облагането по ЗДДС:

Ревизията обхваща периодите от м. 01.2016 г. до м. 12.2018 г., като в частта на декларираните продажби данъчните основи за облагане с ДДС са формирани по особения ред, предвиден в чл. 122 и следващите от ДОПК, а в останалата част на декларираните покупки допълнително установените задължения по ЗДДС са формирани по общия ред на закона. За м.12.2017 г. на основание чл. 122, ал. 2 от, във връзка с чл. 122, ал. 4 от ДОПК органите по приходите са доначислили на жалбоподателя ДДС в размер на 27 186,12 лв., определен като разлика между декларираните приходи от продажби на стоки и услуги в ОПР, счетоводен баланс и ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017г. в размер на 403 492,27 лв. /неоспорена от органите по приходите/ и отчетените за същия период приходи от продажби по фискални устройства в размер на 267 561,67 лв. Така посочените суми са без ДДС, поради което на основание чл. 66, ал. 1 от ЗДДС върху разликата от 135 930,60 лв. /за посочената сума не са налице доказателства, че е облагаема по реда на ЗДДС/ е определен 20 % дължим ДДС в размер на 27 186,12 лв., начислен през м. 12.2017 г.

Относно доставките от [фирма], ЕИК[ЕИК] е констатирано, че ревизираното лице е декларирало и упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 29 390,01 лв. за данъчни периоди: от м. 01.2016 г. до м. 05.2016 г., м. 07.2016 г. и от м.11.2016 г. до м. 05.2017 г. по 13 фактури, с предмет на доставка „рекламни услуги“. На доставчика в хода на ревизията е извършена насрещна проверка, приключила с ПИНП №П-22221419143971-141-001/03.10.2019 г. Видно от съдържанието му, изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено по електронен път на 31.08.2019г., като до приключване на ревизията от проверяваното дружество не са представени изисканите документи, справки и писмени обяснения. Доказателства във връзката със спорните доставки не са ангажирани и от ревизираното лице.

За да се докаже извършването на услуги, свързани с престиране на определен резултат, каквито в случая са фактурираните доставки /рекламни услуги/, следва да са налице документи, въз основа на които да се установи кога и как са извършени тези услуги и какви са постигнатите резултати от тях. След преценка на достоверността на първичните и вторичните счетоводни документи, сочещи пряката реализация на стопанските операции, следва да се държи сметка и за събраните доказателства, установяващи потенциалната възможност за осъществяването им, в които следва да се включат материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика,

документи за извършени разходи на доставчика във връзка с извършване на услугата и др.

По отношение на получените услуги, съдът счита, че е логичен изводът на органите по приходите, че същите не отразяват реално извършени стопански операции. За доказване на спорните доставки от [фирма] не са представени никакви доказателства, както от доставчика, така и от ревизираното лице. Предвид гореизложеното, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка чл. 9 от с.з., правилно на [фирма] е отказано правото на данъчен кредит по всички фактури издадени от цитирания доставчик.

Относно отказаното, на основание чл. 71, т. 1 и т. 4 от ЗДДС, във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от с. з. право на данъчен кредит в общ размер на 16 908,07 лв. по получени доставки през 2016 г. и 2017 г. /подробно описани в табличен вид в Приложение №40 към РД/, съдът намира извършените от органите по приходите корекции за законосъобразни. Органите по приходите са оспорили правото на данъчен кредит в общ размер на 16 908,07 лв. по всички фактури, издадени през 2016 г. и 2017 г., по които жалбоподателят е упражнил правото си на приспадане на ДДС на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС. Съгласно цитираната разпоредба на закона, за да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит, лицето следва да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. В случая такива не са представени от ревизираното лице до приключване на ревизионното производство. Ревизиращите органи са извършили анализ на декларираните от жалбоподателя фактури в отчетните му регистри по чл. 124, ал. 1, т. 1 от ЗДДС /дневник покупки/, в резултат на което са оспорени единствено тези, за които не може да се определи предмета на доставка /стоки и услуги/ или същият не може да бъде обвързан с основната дейност на дружеството /лизингови вноски, гориво, реклама и др./. Констатирано е, че при ревизията задълженото лице не е представило никакви първични и вторични документи, касаещи получените доставки през отделните данъчни периоди на 2016 г. и 2017 г. Това се потвърждава и от заключението на ССЕ.

Издаването на фактура за извършената доставка, в която данъкът е посочен на отделен ред е задължителен елемент от процедурата на начисляване на данъка по чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗДДС от лицето-платец. Начисляването на данъка от своя страна предпоставя правилното функциониране на механизма на данъка, което чрез начисляването на

данъка и данъчния кредит осигурява неутралност на данъка за икономическите оператори във веригата от доставки и понасянето на данъчната тежест при крайното потребление на стоката или услугата.

С оглед изложеното, съдът намира, че на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 71, т. 1 от ЗДДС с РА законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по всички фактури, подробно изброени в Приложение №40 към РД.

За неоснователен, органите по приходите са приели и приспаднатия през данъчните периоди от м. 01.2018 г. до м. 12.2018 г. данъчен кредит в общ размер 1 138,75 лв. по фактурираните от [фирма], ЕИК[ЕИК] доставки с предмет „главници по месечни вноски“ за придобиване на лизингов автомобил L. R. с рег. [рег.номер на МПС] . Аргументите, въз основа на които са извършени корекциите за посочените данъчни периоди са липса на представени разходно-оправдателни документи във връзка с експлоатацията на автомобила, информация за лицата, управлявали процесното МПС, както и дали същото се използва за независимата икономическа дейност на задълженото лице.

Ползването на процесния автомобил по силата на договора за лизинг не може да се приравни на сделка, състояща се в придобиване на дълготраен актив, а като доставка на услуга, тъй като са налице последователни плащания на месечни лизингови вноски. По силата на чл. 64 от Директива 2006/112/ЕО, когато наемът на автомобил се характеризира с предоставяне на услуги, които водят до последователни плащания, правото на приспадане възниква при изтичането на периода, за който се отнася всяко от тези плащания, и към същия момент следва да се има предвид наличието на пряка и непосредствена връзка между наетия автомобил и икономическата дейност на данъчнозадълженото лице. В конкретния случай ревизираното лице не е направило изявления и не е представило доказателства как и за какво се използва процесния автомобил. Единственото налично такова е сключеният тристранен договор за лизинг от 20.01.2017г., сключен между лизингодателят [фирма], лизингополучателят Н. Г. Г. и правоприемникът [фирма]. Същевременно от ревизираното лице не са представени никакви доказателства, че експлоатацията му е свързана с търговската дейност на дружеството. Не са ангажирани необходимите транспортни документи за изминати километри, пътни листи, както и информация от кого и с каква цел са използвани наетите превозни средства през ревизираните периоди. Ето защо съдът счита, че извършените от органите по приходите корекции по ЗДДС за данъчен период 2018 г. са законосъобразни.

В обобщение на горното съдът намира, че събраните от ревизиращите

органи доказателства са правилно преценени и заключенията в акта не противоречат на цялостното съдържание на установените при ревизията факти и обстоятелства и събрани доказателства. С оглед на горното, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 3803.19 лева съобразно чл.8, ал.1, т.5 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес от 127 318.77 лв./

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „К.“ – Е. – [населено място], представлявано от управителя Г. Г. срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221019002874-091-001/02.06.2020г., издаден от М. С. Х. – орган, възложил ревизията и М. Й. В. – ръководител на ревизията, потвърден и изменен с Решение № 1959/22.12.2020г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който на дружеството са установени задължения за довносяне по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данък общо в размер на 95 379,16 лв., лихви върху тях в размер на 30 912,20 лв. и за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ общо в размер на 27 173,54 лв. и лихви в размер на 6 928,32 лв.

ОСЪЖДА „К.“ – Е., ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], пл. „П.“ №2, бизнес център „Перформ“, представлявано от управителя Г. Г. да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 3803.19 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

